

Pressemeddelelse

21. april 2020

Retten i Randers afsagde den 18. marts 2020 dom i sagen om Hornslet IF's bortvisning af foreningens tidligere forretningsfører. Ankefristen er nu udløbet, uden at nogen af parterne har indbragt sagen for landsretten. Bestyrelsen har med tilfredshed konstateret, at Hornslet IF er blevet pure frifundet for det krav, der var rejst af den tidligere forretningsfører.

Sagsnr. 12-10172

Sagen kort

Hornslet IF bortviste i april måned 2018 foreningens tidligere forretningsfører. Dette skete, da der efter bestyrelsens opfattelse forelå en række uregelmæssigheder i relation til forretningsføreren's lønforhold. Blandt andet var det bestyrelsens opfattelse, at der blev udbetalt løn for timer, der ikke var udført, at der blev afregnet fuldtidsløn for en deltidsstilling ligesom bestyrelsen kunne konstatere, at der i en meget lang årrække var udbetalt såvel feriegodtgørelse, løn under ferie samt ferietillæg, altså 2 ferieordninger på en gang.

I forløbet efter bortvisningen viste det sig endvidere, at der var foretaget en række indkøb, hvor det indkøbte var sendt og faktureret til andre adresser end Hornslet IF's.

Forretningsføreren's forklaring, der fremkom via dennes fagforening, var, at alt forretningsføreren havde foretaget sig, var sket efter aftale med Hornslet IF's tidligere hovedkasserer.

Den 22. oktober 2018 indgav fagforeningen stævning til retten i Randers med påstand om betaling af ca. 500.000 kr. svarende til lønerstatning, feriepenge heraf samt godtgørelse for blandt andet usaglig afskedigelse. Under sagen nedlagde Hornslet IF selvstændig påstand om tilbagebetaling af for meget udbetalt løn og feriegodtgørelse. Af procesøkonomiske årsager blev beløbet begrænset til 500.000 kr.

Dommen

Sagen blev behandlet over 2 ½ retsdage ved retten i Randers, og dommens konklusion lyder; *"Thi kendes for ret; Sagsøgte HIF, frifindes. Sagsøgeren frifindes for sagsøgte's selvstændige påstand"*.

Det væsentlige ved afgørelsen, og det helt afgørende for bestyrelsen er således, at den foretagne bortvisning efter rettens opfattelse var berettiget. Dette resultat fremkommer på baggrund af en vurdering af den aftalte arbejdstid, omfanget af det faktisk udførte arbejde, berettigelsen af feriebetaling samt spørgsmålet om de foretagne indkøb.

Hvad angår den aftalte arbejdstid anfører retten, at den aftalte arbejdstid i henhold til den skriftlige ansættelseskontrakt var 25 timer om ugen – uden betaling for overarbejde, medmindre der var tale om beordret overarbejde, hvilket der ikke var tale om. Retten lægger til grund, at forretningsføreren desuagtet i en årrække fik løn for arbejde på fuld tid. Dette skulle som nævnt være aftalt med den tidligere hovedkasserer. Den tidligere hovedkasserers forklaring i retten tilsidesættes af retten som usikker, usammenhængende og båret af *"et interessesammenfald"* med den tidligere forretningsfører. Henset til de afgivne forklaringer om den tid, der nu medgår til det samme arbejde, lægger retten til grund, at forretningsføreren måtte være bekendt med, at hendes arbejdstid var 25 timer, og at hendes arbejde forventedes at kunne udføres inden for dette timetal.

Om timeregistreringer og omfanget af udført arbejde finder retten det godtgjort, at den tidligere forretningsfører *"har registreret et højere timetal end det reelle, og at hun således ikke har udført arbejde i den tid, hun har registreret tid for og fået udbetalt løn for"*. Retten lægger tillige til grund, at bogføringen af lønnen er sket på en måde, der gjorde det vanskeligere for blandt andet bestyrelsen at få et retvisende billede af lønomkostningerne.

Hvad angår feriebetaling, tilsidesætter retten forretningsførerens forklaring om, at hun reelt set på intet tidspunkt i hele sin ansættelsesperiode har afholdt ferie med løn – uanset at det var denne form for feriebetaling, hun efter den skriftlige ansættelseskontrakt havde krav på, og uanset at hun har udbetalt ferietillæg til sig selv, hvilket alene har været berettiget, såfremt hun havde afholdt ferie med løn.

Endelig finder retten, at fremgangsmåden med køb af effekter, betalt af HIF men leveret til andre adresser end Hornslet IF's har *"været i strid med korrekt fremgangsmåde og har skabt en berettiget tvivl hos HIF om, hvorvidt varerne eller en del heraf har været til forretningsførerens private brug"*. Retten finder det dog ikke med den fornødne sikkerhed bevist, at dette har været tilfældet.

Samlet anfører retten om bortvisningen;
"Efter en samlet vurdering af de ovennævnte forhold finder retten det godtgjort, at forretningsføreren groft har misligholdt sit ansættelsesforhold, og at bortvisningen af hende den 10. april 2018 derfor var berettiget."

Retten har herved navnlig lagt vægt på det anførte om, at forretningsføreren foretog timeregistreringer, der ikke dækkede over reelt udført arbejde.

Forretningsføreren får derfor ikke medhold i sine krav vedrørende uberettiget bortvisning, og da hun efter det oven for anførte ikke har dokumenteret at have haft merarbejde som anført i den fremlagte afspadseringssaldo, tager retten heller ikke denne del af sagsøgerens krav til følge."

Som nævnt har Hornslet IF desværre ikke fået medhold i kravet om tilbagebetaling. Dette skyldes at retten finder, at bestyrelsen mere aktivt burde have gjort sig bekendt med hovedkassererens og forretningsførerens dispositioner vedrørende løn, ligesom retten finder, at de skiftende bestyrelser gennem årsregnskaberne kunne have gjort sig bekendt med lønudbetalingerne til forretningsføreren.

Bestyrelsen er ikke enig heri, men har valgt at tage denne del af dommen til efterretning.

Bestyrelsens kommentarer

Det er med stor tilfredshed, at bestyrelsen nu kan konstatere, at bortvisningen af forretningsføreren i det hele var berettiget. Bestyrelsen havde for inden bortvisningen søgt rådgivning hos DGI, og det er tilfredsstillende for bestyrelsen, at retten har været enige i bestyrelsens beslutning.

Samtidigt er det bestyrelsens ønske at se fremad og lægge denne på mange måder belastende sag bag sig, således at fokus fremadrettet kan være på en videreudvikling af Hornslet IF som en samlende og væsentlig del af Hornslets fritidsaktiviteter.

Af hensyn til GDPR-reglerne vil dommen ikke blive offentliggjort i sin helhed.